

ALGEBRA TENSOROWA W PRZESTRZENIACH EUKLIDESOWYCH

5. ILOCZYN TENSOROWY PRZESTRZENI EUKLIDESOWYCH

5.1. Definicja i własności iloczynu tensorowego przestrzeni Reprezentacja macierzowa tensora i wzory transformacyjne

Definicja 5.1. Iloczynem tensorowym przestrzeni euklidesowych E^n i E^m nazywamy parę: przestrzeń liniową nad ciałem liczb rzeczywistych R generowaną przez zbiór wszystkich elementów postaci $\underline{a} \otimes \underline{b}$ dla $\underline{a} \in E^n$ i $\underline{b} \in E^m$, którą oznaczamy przez $E^n \otimes E^m$ i odwzorowanie $\otimes : E^n \times E^m \rightarrow E^n \otimes E^m$ spełniające aksjomaty:

- 1) $\bigwedge_{\underline{a}, \underline{c} \in E^n} \bigwedge_{\underline{b} \in E^m} (\underline{a} + \underline{c}) \otimes \underline{b} = \underline{a} \otimes \underline{b} + \underline{c} \otimes \underline{b}$
- 2) $\bigwedge_{\underline{a} \in E^n} \bigwedge_{\underline{b}, \underline{d} \in E^m} \underline{a} \otimes (\underline{b} + \underline{d}) = \underline{a} \otimes \underline{b} + \underline{a} \otimes \underline{d}$
- 3) $\bigwedge_{\alpha \in R} \bigwedge_{\underline{a} \in E^n} \bigwedge_{\underline{b} \in E^m} (\alpha \underline{a}) \otimes \underline{b} = \underline{a} \otimes (\alpha \underline{b}) = \alpha (\underline{a} \otimes \underline{b})$

Elementy przestrzeni liniowej $E^n \otimes E^m$ nazywamy tensorami i oznaczamy przez $\underline{A}$, $\underline{B}$, $\underline{C}$ itp. Odwzorowanie dwuliniowe $\otimes$ nazywamy iloczynem tensorowym. Tensor o postaci $\underline{a} \otimes \underline{b} \in E^n \otimes E^m$ nazywamy iloczynem tensorowym wektorów $\underline{a} \in E^n$ i $\underline{b} \in E^m$.

Definicję iloczynu tensorowego dwu przestrzeni euklidesowych łatwo uogólnić na iloczyn tensorowy skończonej liczby przestrzeni euklidesowych. Można również przestrzenie euklidesowe zastąpić dowolnymi przestrzeniami liniowymi.

Z definicji przestrzeni liniowej $E^n \otimes E^m$ wynika, że dowolny tensor $A \in E^n \otimes E^m$ można przedstawić w postaci skończonej kombinacji liniowej elementów $a \otimes b$, gdzie $a \in E^n$ i $b \in E^m$, więc

$$A = \sum_{(a,b) \in E^n \times E^m} \alpha(a,b) a \otimes b$$

przy czym tylko skończona liczba współczynników $\alpha(a,b)$ tej kombinacji jest różna od zera.

Działania wewnętrzne dodawania tensorów i zewnętrzne mnożenie tensorów przez liczby rzeczywiste określone są następująco:

$$\begin{aligned} \bigwedge_{A, B \in E^n \otimes E^m} A + B &= \sum_{(a,b) \in E^n \times E^m} \alpha(a,b) a \otimes b + \sum_{(a,b) \in E^n \times E^m} \beta(a,b) a \otimes b := \\ &:= \sum_{(a,b) \in E^n \times E^m} (\alpha(a,b) + \beta(a,b)) a \otimes b \end{aligned}$$

$$\bigwedge_{\gamma \in R} \bigwedge_{A \in E^n \otimes E^m} \gamma A = \gamma \left(\sum_{(a,b) \in E^n \times E^m} \alpha(a,b) a \otimes b \right) := \sum_{(a,b) \in E^n \times E^m} (\gamma \alpha(a,b)) a \otimes b$$

Łatwo zauważyć, że zbiór $E^n \otimes E^m$ z powyższymi działaniami jest przestrzenią liniową nad ciałem R .

Twierdzenie 5.1. Jeśli $\{e_i\}$ jest bazą przestrzeni euklidesowej E^n , a $\{d_\alpha\}$ bazą przestrzeni euklidesowej E^m , to zbiór tensorów $\{e_i \otimes d_\alpha\}$ jest bazą w iloczynie tensorowym $E^n \otimes E^m$.

Dowód. Sprawdzamy aksjomaty definicji bazy:

1) dowód faktu, że zbiór tensorów $\{e_i \otimes d_\alpha\}$ jest liniowo niezależny, pomijamy,

2) dla dowolnego tensora $A \in E^n \otimes E^m$ z własności iloczynu tensorowego wektorów otrzymamy

$$\begin{aligned} A &= \sum_{(a,b) \in E^n \times E^m} \alpha(a,b) a \otimes b = \sum_{(a,b) \in E^n \times E^m} \alpha(a,b) (a^i e_i) \otimes (b^\alpha d_\alpha) = \\ &= \sum_{(a,b) \in E^n \times E^m} \alpha(a,b) a^i b^\alpha e_i \otimes d_\alpha \end{aligned}$$

gdzie a^i dla $i = 1, \dots, n$ są współrzędnymi wektora $\underline{a}$ w bazie $\{\underline{e}_i\}$, a b^α dla $\alpha = 1, \dots, m$ są współrzędnymi wektora $\underline{b}$ w bazie $\{\underline{d}_\alpha\}$.

Oznaczając przez

$$A^{i\alpha} = \sum_{(\underline{a}, \underline{b}) \in E^n \times E^m} \alpha(\underline{a}, \underline{b}) a^i b^\alpha \quad \text{dla } i = 1, \dots, n; \alpha = 1, \dots, m$$

otrzymujemy $\underline{A} = A^{i\alpha} \underline{e}_i \otimes \underline{d}_\alpha$. Zatem tensor $\underline{A}$ jest kombinacją liniową tensorów ze zbioru $\{\underline{e}_i \otimes \underline{d}_\alpha\}$, co oznacza, że zbiór ten generuje przestrzeń $E^n \otimes E^m$.

Aksjomaty definicji 1.6 są spełnione, a więc zbiór tensorów $\{\underline{e}_i \otimes \underline{d}_\alpha\}$ jest bazą przestrzeni liniowej $E^n \otimes E^m$.

Wniosek 5.1. Niech $E^n \otimes E^m$ będzie iloczynem tensorowym przestrzeni euklidesowych E^n i E^m . Wtedy $\dim E^n \otimes E^m = n \cdot m$.

Niech $\{\underline{e}_i \otimes \underline{d}_\alpha\}$ będzie bazą w iloczynie tensorowym $E^n \otimes E^m$. Przedstawmy tensor $\underline{A} \in E^n \otimes E^m$ w postaci kombinacji liniowej wektorów bazy

$$\underline{A} = A^{i\alpha} \underline{e}_i \otimes \underline{d}_\alpha$$

Liczby $A^{i\alpha} \in \mathbb{R}$ dla $i = 1, \dots, n; \alpha = 1, \dots, m$ są współrzędnymi, a macierz $[A^{i\alpha}] \in \mathbb{R}^{n \times m}$ jest reprezentacją macierzową tensora $\underline{A}$ w bazie $\{\underline{e}_i \otimes \underline{d}_\alpha\}$.

Tensor $\underline{A} \in E^n \otimes E^m$ nazywać będziemy tensorem prostym, jeśli da się przedstawić w postaci:

$$\underline{A} = \underline{a} \otimes \underline{b} \quad \text{gdzie } \underline{a} \in E^n \text{ i } \underline{b} \in E^m$$

W przeciwnym przypadku tensor $\underline{A}$ nazywać będziemy tensorem złożonym. Łatwo zauważyć, że tensor złożony jest sumą tensorów prostych, ale przedstawienie to nie jest jednoznaczne.

Twierdzenie 5.2. Niech $\{\underline{e}_i\}$, $\{\underline{e}^i\}$, $\{\underline{l}_A\}$, $\{\underline{l}^A\}$ będą bazami przestrzeni euklidesowej E^n , a $\{\underline{d}_\alpha\}$, $\{\underline{d}^\alpha\}$, $\{\underline{h}_\Omega\}$, $\{\underline{h}^\Omega\}$ bazami przestrzeni euklidesowej E^m . Jeśli tensor $\underline{A} \in E^n \otimes E^m$ przedstawimy w postaciach:

$$\tilde{A} = A^{i\alpha} \tilde{e}_i \otimes \tilde{d}_\alpha \quad [A^{i\alpha}] - \text{reprezentacja tensora } \tilde{A} \text{ w bazie } \{\tilde{e}_i \otimes \tilde{d}_\alpha\}$$

$$\tilde{A} = A^{A\Omega} \tilde{l}_A \otimes \tilde{h}_\Omega \quad [A^{A\Omega}] - \text{reprezentacja tensora } \tilde{A} \text{ w bazie } \{\tilde{l}_A \otimes \tilde{h}_\Omega\}$$

$$\tilde{A} = A^A_{\alpha} \tilde{l}_A \otimes \tilde{d}^\alpha \quad [A^A_{\alpha}] - \text{reprezentacja tensora } \tilde{A} \text{ w bazie } \{\tilde{l}_A \otimes \tilde{d}^\alpha\}$$

$$\tilde{A} = A_{i\alpha} \tilde{e}^i \otimes \tilde{d}^\alpha \quad [A_{i\alpha}] - \text{reprezentacja tensora } \tilde{A} \text{ w bazie } \{\tilde{e}^i \otimes \tilde{d}^\alpha\}$$

itd.

to otrzymamy wzory transformacyjne:

$$A^{A\Omega} = A^{i\alpha} g_{i\alpha}^A \quad [A^{A\Omega}] = [g^A_i] [A^{i\alpha}] [g_{\alpha}^\Omega]$$

$$A^A_{\alpha} = A^i_{\alpha} g_i^A \quad [A^A_{\alpha}] = [g^A_i] [A^i_{\alpha}]$$

lub macierzowo

$$A^{A\Omega} = A^A_{\alpha} g^{\alpha\Omega} \quad [A^{A\Omega}] = [A^A_{\alpha}] [g^{\alpha\Omega}]$$

$$A_{i\alpha} = A^{j\beta} g_{ji} g_{\beta\alpha} \quad [A_{i\alpha}] = [g_{ij}] [A^{j\beta}] [g_{\beta\alpha}]$$

itd.

gdzie liczby $g^A_i, g_{\alpha}^\Omega, g^{\alpha\Omega}, g_{ij}, g_{\alpha\beta}, \dots, \in \mathbb{R}$ dla $i, j, A = 1, \dots, n; \alpha, \beta, \Omega = 1, \dots, m$ są współczynnikami macierzy przejścia między bazami.

Dowód. Wykażemy dla przykładu pierwszy wzór transformacyjny. Dowolny tensor $\tilde{A} \in E^n \otimes E^m$ przedstawmy w postaciach

$$\tilde{A} = A^{i\alpha} \tilde{e}_i \otimes \tilde{d}_\alpha \quad \text{w bazie } \{\tilde{e}_i \otimes \tilde{d}_\alpha\}$$

$$\tilde{A} = A^{A\Omega} \tilde{l}_A \otimes \tilde{h}_\Omega \quad \text{w bazie } \{\tilde{l}_A \otimes \tilde{h}_\Omega\}$$

a stąd

$$A^{i\alpha} \tilde{e}_i \otimes \tilde{d}_\alpha = A^{A\Omega} \tilde{l}_A \otimes \tilde{h}_\Omega$$

Ponieważ mamy

$$\tilde{e}_i = g^A_{i\tilde{l}_A} \tilde{l}_A \quad \text{dla } i = 1, \dots, n \quad \text{i} \quad \tilde{d}_\alpha = g_{\alpha\tilde{h}_\Omega}^\Omega \tilde{h}_\Omega \quad \text{dla } \alpha = 1, \dots, m$$

więc

$$A^{A\Omega} \tilde{l}_A \otimes \tilde{h}_\Omega = A^{i\alpha} (g^A_{i\tilde{l}_A}) \otimes (g_{\alpha\tilde{h}_\Omega}^\Omega)$$

Korzystając z własności iloczynu tensorowego wektorów otrzymamy

$$A^{A\Omega} \tilde{1}_A \otimes \tilde{h}_\Omega = A^{i\alpha} g_{1i}^A g_{\alpha\Omega}^{\tilde{h}} \tilde{1}_A \otimes \tilde{h}_\Omega$$

Ponieważ przedstawienie tensora w bazie jest jednoznaczne, zatem

$$A^{A\Omega} = A^{i\alpha} g_{1i}^A g_{\alpha\Omega}^{\tilde{h}} \quad \text{dla } A = 1, \dots, n; \quad \Omega = 1, \dots, m$$

Jeśli indeksy różnych baz przestrzeni euklidesowych wchodzących do baz iloczynu tensorowego przestrzeni oznaczymy literami innego alfabetu, to podanie tylko reprezentacji (macierzy) tensora określa już jednoznacznie tensor, gdyż rodzaj indeksów w reprezentacji wskazuje na to, w jakiej bazie jest reprezentacja. Piszemy więc np., że $\tilde{A} = [\tilde{A}_{\Omega}^i] \in E^n \otimes E^m$. Umowa ta pozwala na prowadzenie operacji na tensorach bez podawania bazy. Wzory transformacyjne podają zależności między współrzędnymi (reprezentacjami) tego samego tensora w dwu bazach. Wynika z nich, że wymiana indeksów i przenoszenie ich na inny poziom odbywa się za pomocą układu liczb g indeksowanych tak, aby zachodziła konwencja sumacyjna.

P r z y k ł a d 5.1. Niech tensor $\tilde{A} \in E^3 \otimes E^2$ ma reprezentację

$$[\tilde{A}_{\alpha}^i] = \begin{bmatrix} -1 & 2 \\ 1 & 0 \\ -2 & 3 \end{bmatrix} \quad \text{w bazie } \{e_1 \otimes d^{\alpha}\}$$

Znajdziemy reprezentację $[\tilde{A}_{A\Omega}]$ tensora $\tilde{A}$ w bazie $\{\tilde{1}^A \otimes \tilde{h}^{\Omega}\}$, jeśli dane są zależności między bazami:

$$\begin{cases} \tilde{1}^1 = -2e_1 + e_2 + e_3 \\ \tilde{1}^2 = e_1 - e_2 - e_3 \\ \tilde{1}^3 = 2e_1 + e_2 + 2e_3 \end{cases} \quad 1. \quad \begin{cases} \tilde{d}^1 = h^1 - h^2 \\ \tilde{d}^2 = 2h^1 + 3h^2 \end{cases}$$

Ze wzorów transformacyjnych podanych w twierdzeniu 5.2 wynika, że $\tilde{A}_{A\Omega} = \tilde{A}_{\alpha}^i g_{Ai}^{\tilde{1}} g_{\Omega}^{\alpha\tilde{h}}$ dla $A = 1, 2, 3; \Omega = 1, 2$ lub macierzowo

$[A_{A\Omega}] = [g_{Ai}] [A^i_\alpha] [g^\alpha_\Omega]$, a więc należy znaleźć macierze $[g_{Ai}]$ i $[g^\alpha_\Omega]$. Zależność między bazami $\{\underline{l}^A\}$ i $\{\underline{e}_1\}$ dana jest w postaci

$$\underline{l}^A = g^{iA} \underline{e}_i \quad \text{dla} \quad A = 1, 2, 3, \quad \text{stad} \quad [g^{iA}] = \begin{bmatrix} -2 & 1 & 2 \\ 1 & -1 & 1 \\ 1 & -1 & 2 \end{bmatrix}$$

Korzystając ze wzorów podanych w twierdzeniu 3.5 otrzymamy

$$g^{iA} g_{Aj} = \delta^i_j \quad [g^{iA}] [g_{Aj}] = [\delta^i_j]$$

lub macierzowo

$$g_{Ai} g^{iB} = \delta^B_A \quad [g_{Ai}] [g^{iB}] = [\delta^B_A]$$

stad

$$[g_{Ai}] = [g^{iB}]^{-1} = \begin{bmatrix} -2 & 1 & 2 \\ 1 & -1 & 1 \\ 1 & -1 & 2 \end{bmatrix}^{-1} = \begin{bmatrix} -1 & -4 & 3 \\ -1 & -6 & 4 \\ 0 & -1 & 1 \end{bmatrix}$$

Zależność między bazami $\{\underline{h}^\Omega\}$ i $\{\underline{d}^\alpha\}$ dana jest w postaci

$$\underline{d}^\alpha = g^\alpha_\Omega \underline{h}^\Omega \quad \text{dla} \quad \alpha = 1, 2, 3, \quad \text{stad} \quad \{g^\alpha_\Omega\} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ -1 & 3 \end{bmatrix}$$

Zatem otrzymamy

$$\begin{aligned} [A_{A\Omega}] &= [g_{iA}] [A^i_\alpha] [g^\alpha_\Omega] = [g_{iA}] [A^i_\alpha] [g^\alpha_\Omega]^T = \\ &= \begin{bmatrix} -1 & -4 & 3 \\ -1 & -6 & 4 \\ 0 & -1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -1 & 2 \\ 1 & 0 \\ -2 & 3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & -1 \\ 2 & 3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 17 & 18 \\ 23 & 27 \\ 7 & 8 \end{bmatrix} \end{aligned}$$

Można wykazać, że w bazie $\{\underline{e}_1 \otimes \underline{d}^\alpha\}$ przestrzeni liniowej $E^n \otimes E^m$ działania dodawania tensorów i mnożenia tensora przez liczbę rzeczywistą wykonuje się następująco:

$$\bigwedge_{A, B \in E^n \otimes E^m} \underline{A} + \underline{B} = A^i_\alpha \underline{e}_i \otimes \underline{d}^\alpha + B^i_\alpha \underline{e}_i \otimes \underline{d}^\alpha = (A^i_\alpha + B^i_\alpha) \underline{e}_i \otimes \underline{d}^\alpha$$

$$\bigwedge_{\beta \in R} \bigwedge_{A \in E^n \otimes E^m} \beta \underline{A} = \beta (A^i_\alpha \underline{e}_i \otimes \underline{d}^\alpha) = (\beta A^i_\alpha) \underline{e}_i \otimes \underline{d}^\alpha$$

Stąd, w ustalonej bazie dodając do siebie tensory dodajemy ich współrzędne (reprezentacje), a mnożąc tensor przez liczbę mnożymy współrzędne (reprezentację) tego tensora przez tę liczbę. Tensory bazy można dodawać i mnożyć przez liczby rzeczywiste zgodnie z własnościami iloczynu tensorowego (wektorów).

P r z y k ł a d 5.2. Niech $\{\underline{e}_1\}$ i $\{\underline{l}_A\}$ będą bazami przestrzeni kartezjańskiej R^2 takimi, że $\underline{e}_1 = [1, 2]$, $\underline{e}_2 = [0, 1]$ i $\underline{l}_1 = [1, 1]$, $\underline{l}_2 = [-1, 0]$, a $\{\underline{d}_\alpha\}$ będzie bazą przestrzeni kartezjańskiej R^3 taką, że $\underline{d}_1 = [2, 1, 0]$, $\underline{d}_2 = [-1, 0, 0]$, $\underline{d}_3 = [1, 2, 1]$ oraz niech tensory $\underline{A}, \underline{B} \in R^2 \otimes R^3$ mają reprezentacje

$$[\underline{A}^1_\alpha] = \begin{bmatrix} -1 & 2 & 0 \\ 1 & 0 & 1 \end{bmatrix} \quad \text{w bazie } \{\underline{e}_1 \otimes \underline{d}_\alpha\}$$

$$[\underline{B}^\alpha_A] = \begin{bmatrix} -2 & 1 & -1 \\ 0 & 2 & 1 \end{bmatrix} \quad \text{w bazie } \{\underline{l}^A \otimes \underline{d}_\alpha\}$$

Znajdziemy tensor (reprezentację tensora) $\underline{A} + 2\underline{B}$.

W tym celu znajdziemy reprezentacje tensorów $\underline{A}$ i $\underline{B}$ w tej samej bazie. Jeśli przyjmiemy bazę $\{\underline{l}^A \otimes \underline{d}_\alpha\}$, to wystarczy znaleźć reprezentację $[\underline{A}^\alpha_A]$ tensora $\underline{A}$ w tej bazie. Ze wzorów transformacyjnych podanych w twierdzeniu 5.2 wynika, że $\underline{A}^\alpha_A = \underline{A}^1_\beta \underline{g}_{1A} \underline{g}^{\beta\alpha}$ dla $A = 1, 2$; $\alpha = 1, 2, 3$, lub macierzowo $[\underline{A}^\alpha_A] = [\underline{g}_{Ai}] [\underline{A}^1_\beta] [\underline{g}^{\beta\alpha}]$, a więc należy znaleźć macierze $[\underline{g}_{Ai}]$ i $[\underline{g}^{\beta\alpha}]$. Korzystamy ze wzorów podanych w twierdzeniu 3.5, więc

$$\underline{g}_{Ai} = \underline{l}_A \circ \underline{e}_i \quad \text{dla } A = 1, 2; i = 1, 2, \quad \text{stąd } [\underline{g}_{Ai}] = \begin{bmatrix} 3 & 1 \\ -1 & 0 \end{bmatrix}$$

$$\underline{g}_{\alpha\beta} = \underline{d}_\alpha \circ \underline{d}_\beta \quad \text{dla } \alpha, \beta = 1, 2, 3; \quad \text{stąd } \underline{g}_{\alpha\beta} = \begin{bmatrix} 5 & -2 & 4 \\ -2 & 1 & -1 \\ 4 & -1 & 6 \end{bmatrix}$$

$$\underline{g}_{\alpha\gamma} \underline{g}^{\gamma\beta} = \delta_\alpha^\beta \quad \text{dla } \alpha, \beta = 1, 2, 3 \text{ lub macierzowo} \quad [\underline{g}_{\alpha\gamma}] [\underline{g}^{\gamma\beta}] = [\delta_\alpha^\beta]$$

$$\underline{g}^{\alpha\gamma} \underline{g}_{\gamma\beta} = \delta^\alpha_\beta \quad [\underline{g}^{\alpha\gamma}] [\underline{g}_{\gamma\beta}] = [\delta^\alpha_\beta]$$

stąd

$$[g^{\alpha\beta}] = [g_{\alpha\beta}]^{-1} = \begin{bmatrix} 5 & -2 & 4 \\ -2 & 1 & -1 \\ 4 & -1 & 6 \end{bmatrix}^{-1} = \begin{bmatrix} 5 & 8 & -2 \\ 8 & 14 & -3 \\ -2 & -3 & 1 \end{bmatrix}$$

Zatem otrzymamy

$$\begin{aligned} [A_A^\alpha] &= [g_{A1}] [A_1^\alpha] [g^{\beta\alpha}] = \\ &= \begin{bmatrix} 3 & 1 & -1 \\ -1 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 5 & 8 & -2 \\ 8 & 14 & -3 \\ -2 & -3 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 36 & 65 & -13 \\ -11 & -20 & 4 \end{bmatrix} \end{aligned}$$

Szukamy tensora $A + 2B$, a więc

$$A + 2B = A_A^\alpha \underline{l}^A \otimes \underline{d}_\alpha + 2B_A^\alpha \underline{l}^A \otimes \underline{d}_\alpha = (A_A^\alpha + 2B_A^\alpha) \underline{l}^A \otimes \underline{d}_\alpha$$

stąd wynika, że reprezentacja $[(A + 2B)_A^\alpha]$ tensora $A + 2B$ w bazie $\{\underline{l}^A \otimes \underline{d}_\alpha\}$ jest równa

$$\begin{aligned} [(A + 2B)_A^\alpha] &= [A_A^\alpha] + 2[B_A^\alpha] = \\ &= \begin{bmatrix} 36 & 65 & -13 \\ -11 & -20 & 4 \end{bmatrix} + 2 \begin{bmatrix} -2 & 1 & -1 \\ 0 & 2 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 32 & 67 & -15 \\ -11 & -16 & 6 \end{bmatrix} \end{aligned}$$

Zatem

$$\begin{aligned} A + 2B &= 32\underline{l}^1 \otimes \underline{d}_1 + 67\underline{l}^1 \otimes \underline{d}_2 - 15\underline{l}^1 \otimes \underline{d}_3 - 11\underline{l}^2 \otimes \underline{d}_1 - \\ &\quad - 16\underline{l}^2 \otimes \underline{d}_2 + 6\underline{l}^2 \otimes \underline{d}_3 \end{aligned}$$

Zapiszemy ten tensor w postaci sumy tensorów prostych

$$\begin{aligned} A + 2B &= \underline{l}^1 \otimes (32\underline{d}_1 + 67\underline{d}_2 - 15\underline{d}_3) + \underline{l}^2 \otimes (-11\underline{d}_1 - 16\underline{d}_2 + 6\underline{d}_3) = \\ &= \underline{l}^1 \otimes \underline{b}_1 + \underline{l}^2 \otimes \underline{b}_2 \end{aligned}$$

gdzie:

$$\begin{aligned} \underline{b}_1 &= 32\underline{d}_1 + 67\underline{d}_2 - 15\underline{d}_3 = 32[2, 1, 0] + 67[-1, 0, 0] - 15[1, 2, 1] = \\ &= [-16, 2, -15] \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} b_2 &= -11d_1 - 16d_2 + 6d_3 = -11[2,1,0] - 16[-1,0,0] + 6[1,2,1] = \\ &= [0,1,6] \end{aligned}$$

5.2. Iloczyn skalarny tensorów Związki między formami dwuliniowymi a tensorami

Niech $\{e_i \otimes d_\alpha\}$, $\{\tilde{l}^A \otimes \tilde{h}_\Omega\}$ będą bazami w iloczynie tensorowym $E^n \otimes E^m$. Można udowodnić, że odwzorowanie $\circ : (E^n \otimes E^m) \times (E^n \otimes E^m) \rightarrow R$ określone następująco:

$$\begin{aligned} \bigwedge_{A, B \in E^n \otimes E^m} A \circ B &= (A^{i\alpha} e_i \otimes d_\alpha) \circ (B_A^\Omega \tilde{l}^A \otimes \tilde{h}_\Omega) := \\ &:= A^{i\alpha} B_A^\Omega (e_i \circ \tilde{l}^A) (d_\alpha \circ \tilde{h}_\Omega) = A^{i\alpha} B_A^\Omega g_i^A g_{\alpha\Omega} \end{aligned}$$

jest iloczynem skalarnym w przestrzeni liniowej $E^n \otimes E^m$.

Należy zaznaczyć, że tym samym symbolem "o" oznaczono również iloczyny skalarne w przestrzeniach euklidesowych E^n i E^m .

Wniosek 5.2. Iloczyn tensorowy $E^n \otimes E^m$ przestrzeni euklidesowych E^n i E^m jest przestrzenią euklidesową.

Łatwo wykazać, że zachodzą wzory

$$\bigwedge_{A, B \in E^n \otimes E^m} A \circ B = A^{i\alpha} B_{i\alpha} = A^i_\Omega B_i^\Omega = A^A_\Omega B_A^\Omega$$

Zatem w iloczynie tensorowym przestrzeni euklidesowych iloczyn skalarny tensorów najwygodniej obliczać, gdy pierwszy tensor zapiszemy w bazie, a drugi w kobazie względem tej bazy.

P r z y k ł a d 5.3. Niech tensory $A, B \in E^2 \otimes E^3$ mają w bazie $\{e_i \otimes d_\alpha\}$ reprezentacje:

$$[A^{i\alpha}] = \begin{bmatrix} -1 & 2 & 0 \\ 1 & 0 & 1 \end{bmatrix} \quad \text{ i } \quad [B_{i\alpha}^i] = \begin{bmatrix} -2 & 1 & -1 \\ 0 & 2 & 1 \end{bmatrix}$$